

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010086
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513010086.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

B. B.
nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F., A., prechodne bytom X. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/37/2013-150 zo dňa 17.01.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/37/2013-150 zo dňa 17.01.2014 bol obžalovaný B. B. uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože spolu s B. F. dňa XX.XX.XXXX v čase asi o 09.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v X. na pozemku, priľahlého k rodinnému domu č. XXX, patriacemu poškodenému F. P., vnikli do kovového kontajneru, slúžiaceho ako sklad náradia tak, že B. B. doposiaľ nezisteným predmetom vylomil visiacu zámku na dverách kontajnera, otvoril dvere a obaja vošli dnu, odkiaľ následne odcudzili univerzálny antikorový bojler s príslušenstvom a medenú trubku dĺžky 10 m v hodnote spolu najmenej 50,-Eur, pričom B. B. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T/169/2010 zo dňa 16.11.2010 s právoplatnosťou dňa 14.12.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu podal odvolanie obžalovaný. V jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu namietal, že skutok nespáchal. Podľa súdu prvého stupňa je mu vina preukázaná najmä výpoveďou spoluobžalovaného B. F. a poškodeného F. P.. Spoluobžalovaný B. podľa jeho názoru nehovoril pravdu, keď ho označil za iniciátora skutku, z ktorého je obvinený ako spolupáchatel. Policajtom sa priznal, pretože mu mali povedať, že ho zoberú do väzby. Spoluobžalovaný F. nehovoril pravdu ani vtedy, keď mal vylomiť zámok kovovou tyčou. Rovnako nie je pravdivé tvrdenie spoluobžalovaného F., že si mali rozdeliť peniaze

získané v kovošrote za odcudzené veci vo výške 80 € na polovicu. Je pravdou, že spoluobžalovanému F. pomáhal s vecami v kovošrote, za čo mu tento kúpil cigarety. Obžalovaný sám poukazoval na to, že dôkazy boli orgánmi činnými v trestnom konaní vyhodnotené jednostranne v jeho neprospech. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť v časti výroku o vine z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. ako aj v časti o uloženom treste s tým, aby vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne, aby krajský súd rozhodol sám tak, že ho v celom rozsahu oslobodí spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Tr. por.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný a navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci postupoval v súlade so zákonom, keď na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy a tieto aj objektívne vyhodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery pri uznaní viny obžalovaného B. B.. Úvahy a závery okresného súdu sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznal, avšak na hlavnom pojednávaní jeho spáchanie poprel. Zmenu výpovede obžalovaných odôvodnil tým, že sa mu príslušníci polície vyhrážali väzobným stíhaním, ak sa neprizná. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že bol k výpovedi v prípravnom konaní prinútený pod hrozbou väzby, jeho obrana bola vyvrátená výpoveďami svedkov príslušníkov polície F. G. a K. A.. Napokon obžalovaný v prípravnom konaní ani nepodal sťažnosť na postup polície. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že visiaci zámok nevylomil, že nebol uzamknutý, jeho tvrdenie je len účelové a je aj v rozpore s výpoveďou svedka F.torý potvrdil, že visiaci zámok bol uzamknutý a vylomený a následne vykradnutý kontajner. Obžalovaný je zo spáchanej trestnej činnosti usvedčovaný výpoveďou svedka B. F., ktorý podrobne popísal okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, ako aj to, že iniciátorom krádeže bol obžalovaný B. B.. Spáchanie skutku obžalovanému je tiež preukázané zápisnicou o previerke výpovedí B. F. na mieste činu zo dňa 03.10.2012. Nepriamo aj výpoveďou svedka a poškodeného F. P., ktorý uviedol, že kovový kontajner bol vykradnutý vlámaním. Bol riadne uzamknutý visiacim zámkom, ktorý bol vylomený, pričom mu boli odcudzené veci bojler a medené trubky. Svedkovia X. Q. a J. B. potvrdili, že v zberných surovinách v inkriminovaný deň boli spolu F. a B., ktorí priviezli bojler a medené trubky. Pokiaľ sa týka uznania viny, v tomto smere odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a v celom rozsahu si osvojil dôvody súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení žalovaného skutku, keď konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný spoločne si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený.

Preskúmajúc napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ani tu súd prvého stupňa nepochybil. Vychádzal pritom zo zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Prihliadol pritom na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného mal zistené, že tento bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, pričom niekoľkokrát za majetkovú trestnú činnosť k nepodmienečným trestom. V tomto smere ide teda u neho o recidívu. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Na druhej strane obžalovanému priťažovalo v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že bol za trestný čin odsúdený. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., pričom postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. musel upraviť, zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a správne obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne ho súd prvého stupňa pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným

stupňom stráženia. Takto uložený trest aj odvolací súd považuje za potrebný a dostatočný na nápravu obžalovaného.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.